

ved ikke at sælge til Staten. Men alligevel tør man vistnok gaa ud fra, at han vilde have tjent meget gode Penge ved at sælge til Staten.

Men alt det være nu, som det være vil. Selv om man tillægger den centrale Beliggenhed større Betydning, end Flertallet gør, og selv om man antager, at Prisen er billigere, end vi nu egentlig tro, er Flertallet dog imod, at man fra Statens Side køber den Slags Spekulationsejendomme og indblander i en Statsinstitution saadan Privatgeschäfft med Butikker osv. Vi mene, at Staten til en Institution af den Betydning som Telegrafvæsenet bør bygge selv. Og selv om man nok saa meget fra en enkelt Side i Telegrafbestyrelsen siger, at det vil være en god Telegrafbygning, at den er indrettet dertil osv. osv., høre vi dog ogsaa andre Røster. Saaledes har det arbejdende Telegrafpersonale i deres Blad nævnt, at en Del af disse Lokaler ere i høj Grad uheldige for det arbejdende Personale. Og ganske klart er det, at en Bygning, der ikke er bygget som Telegrafbygning, men først som Theater, dernæst som Forretningsejendom og endelig ved Tidernes Ugunst er bleven Telegrafstation, ikke er saaledes indrettet, som man egentlig maa forlange af en virkelig tidssvarende Telegrafstation. Flertallet maa altsaa holde paa, at Staten selv bygger til en Institution af denne Betydning. Flertallet indstiller derfor Forslaget til Forkastelse, eller vi ønske det nægtet Overgang til 3die Behandling.

Vi have under vort Arbejde modtaget en Adresse fra en Del Haandværkere. Den er trykt som Bilag til Betænkningen. De ønske, at vi skulle vedtage Forslaget, og meddele os, at ellers ville de tage en Del Penge. Maa jeg straks gøre opmærksom paa, at disse Haandværkere vilde allerede i Foraaret, forekommer det mig, have faaet nogen Advis om, at dette Forslag neppe vilde blive til noget. I den Beretning, Udvalget da afgav, sagde dettes Flertal, at man ønskede ikke at afhjælpe Telegrafvæsenets Trang paa den i Forslaget foreslaaede Maade. Vi sagde det ret bestemt. Vi henviste desuden til, at vi ønskede en samlet Overvejelse af Post- og Telegrafvæsenets Lokaleforhold. Jeg synes dog, at disse Haandværkere maatte kunne have taget nogen Anledning til at søge nærmere Oplysning. Og jeg skal heller ikke nægte, at det forekommer mig, at der for den Minister, der staar i Forbindelse med disse Haandværkere eller rettere med Sælgeren af Ejendommen, maaske i For-

aaret kunde have været nogen Grund til at forhandle nærmere med de forskellige Partier her i Salen for at blive klar over, hvor vidt et Lovforslag af denne Art havde nogen som helst Udsigt til at gaa igennem her. Jeg er temmelig overbevist om, at de Partier, der nu staa sammen mod Forslaget, allerede den Gang vilde have givet Ministeren det ret bestemte Svar, at man ikke ønskede at gaa den Vej. Der kunde maaske allerede den Gang have været bødret noget paa det Tab, disse Haandværkere have lidt. Nu kunne vi imidlertid ikke se rettere, hvor meget vi end beklage, at Haandværkerne eller andre lide Tab ved vor Beslutning, end at her maa de private Interesser vige for Statens Interesser. Disse fordre absolut, at Staten selv bygger til en saadan Institution.

Vi have i Udvalget tænkt paa at tage op og undersøge mulige andre Løsninger, og særlig har jeg været interesseret i at komme paa det rene med, hvorvidt en Løsning paa den af mig angivne Maade, saaledes at man benyttede det nuværende Posthus til Telegrafbygning og byggede en ny Postgaard ude ved Jernbanen, er mulig. Vi ere ikke naaede til noget Resultat i Udvalget af den simple Grund, at vi slutelig dog bleve enige om, at det Forslag hindrede os i at gaa videre, idet det kun gik ud paa at købe en enkelt Bygning, og det, som Tinget havde henvist til Udvalget, var Spørgsmaalet om Købet eller Ikke-Købet af denne Bygning. Hvorledes man ellers, hvis man ikke vilde bruge den, vilde afhjælpe den Trang til udvidede Lokaler, der er for Telegrafvæsenet, maatte blive en Sag, der afgjordes udenfor Udvalget. Vi ere altsaa ikke komne nærmere ind paa dette Spørgsmaal, men jeg vil nu haabe, at man, hvis dette høje Ting følger Flertallet, saa vil komme til at undersøge, om det ikke var det fornuftigste at tage op til samlet Løsning baade Posthus og Telegrafvæsenets Lokaler. Hvis det sker, forekommer det mig, at vi da i alt Fald maatte kunne fordre gode Grunde for, at man ikke skulde kunne komme til en Flytning af Posthuset. Saa vidt jeg kan forstaa, er der en Del indenfor Postvæsenet, de højere Funktionærer, der ere absolut imod en Flytning af Posthuset ud til Jernbanen. Jeg skal jo indrømme, at disse Folk naturligvis i langt højere Grad end de fleste af dette Tings Medlemmer ere i Stand til at bedømme det, men det, som dette Tings Medlemmer dog ere i Stand til at bedømme, er det, om de Grunde, de give ere fyldestgørende. Og der vil jeg sige